

IK WIL OOK HOOP OP MIJN HOOFD STAAN

Redo won in 2019 de prestigieuze dansprijs De Zwaan, voor zijn eerste solo-voorstelling, 'REDO'.

Breakdancer Redo is een klasse apart. Ondanks zijn fysieke beperkingen bereikte hij de danstop. Sinds kort is hij op televisie te zien als presentator van 'Project Dans'. Wie is deze gedreven, sympathieke danser?

Door Susan Nortier

Redo praat niet graag over zijn fysieke beperkingen. Hij vindt ze niet relevant. Toch is de eerste zin op de pagina About van zijn website iamredo.com: 'Zonder enige medische verklaring werd Redo geboren met verschillende fysieke beperkingen.' Wat Redo Redo maakt, is dat hij zich nooit door die beperkingen heeft laten leiden. Dat blijkt duidelijk uit de quote boven aan de webpagina, die luidt: 'I never let my situation take control over my life. Instead, I took control over my situation.'

Extra zintuig
Dat deed hij vrij letterlijk, zo vertelt Redo (1989) op een maandagmiddag in een restaurant op de NDSM-werf in Amsterdam. Geboren zonder rechterheup, met een korter rechterbeen, een kortere rechterarm door het ontbreken van een ellebooggewricht en met maar vijf vingers verdeeld over twee handen, zag Redo aan Ait Chit als kind het ziekenhuis vaker dan hem lief was. 'Steeds werd ik weer van school geplukt en moest ik met mijn ouders naar het ziekenhuis, omdat zij alles wilden doen om mij te helpen.' Gek werd hij van dat medische circuit. 'Als kind met een beperking ontwikkel je een extra zintuig voor situaties waarin je het subject bent, waarin mensen het over je hebben. Dat was in het ziekenhuis natuurlijk steeds het geval. Veselijk vond ik dat.'

Al voordat Redo tien werd, weigerde hij nog langer gebruik te maken van de hulpmiddelen, zoals een speciale stoel en een speciale pen, die hem werden aangeboden. Dat hij ervoor koos danser te worden, maakt zijn beperkingen tegen wil en dank toch relevant. Het zegt namelijk alles over zijn karakter. Redo, roepnaam Redo, groeide op in Giessenburg, een dorpje vlak bij Gorinchem. In het buurthuis naast zijn middelbare school zag hij op zijn veertiende voor het eerst breakdance. 'Ik had maar één gedachte: ik wil ook op mijn hoofd staan', herinnert Redo zich. De vrijheid die sprak uit het breakdancen sprak hem enorm aan. 'Ik dacht: ik wil dat en ik kan dat.'

Hij nam les in het buurthuis en ging ervoor. 'De twee dansdocenten die daar lesgaven, vonden het leuk om mee te denken over hoe ik met mijn lichaam dezelfde moves kon maken.' In 2004 ging hij voor het eerst naar het internationale breakdance-event The Notorious IBE, in Rotterdam. 'Ik was erg onder de indruk van de hechte community die ik daar trof. Ik besloot dat ik ook zo goed wilde worden, en wilde ooit als danser uitgenodigd worden op zo'n event.'

Presentator
Nu, bijna twintig jaar later, is Redo een gevestigde naam in de breakdancewereld: hij reist de wereld rond als danser en als spreker, werd gevraagd als presentator voor een eigen serie, *Op pad met Redo*, voor het jaarlijkse dansesent, de Nederlandse Dansdagen, en presenteert een nieuw dansprogramma op televisie, van de NTR. Daarnaast heeft hij al enkele jaren een prestigieuze dansprijs op zak: in 2019 kreeg hij De Zwaan

Als kind maakte Redo al lijstjes met dansbewegingen die hij wilde beheersen.

Op zijn veertiende zag hij in het buurthuis voor het eerst breakdance

uitgereikt voor 'meest indrukwekkende dansprestatie', voor zijn eerste soloshow, *REDO*. De jury noemt hem 'een ongeëvenaard vindingrijke en oorspronkelijk danser' die 'een nieuwe dimensie en dynamiek' geeft aan de bewegingstaal waarop breakdance is geïnspireerd.

Battles
Zulk succes komt niet vanzelf. Daar moet je keihard voor werken, zeker als je lichaam uitdagingen met zich meebrengt. Sinds die ene avond in het buurthuis trainde Redo er bijna elke avond met zijn vrienden. Aan uitgaan deed hij niet. Ze deden mee aan alle mogelijke breakdance- en hiphopcompetities en -battles. 'Ik had een *blackbook* waarin ik allerlei moves noteerde, lijstjes met landen waar ik wilde optreden en wereldbolletjes met stipjes erop.'

Zijn ouders gunden hem alles, maar wilden wel dat hij ging studeren. Dat werd niet direct een succes. Met zijn studie Communicatie & Multimedia Design stopte hij al zijn tijd in dansen. 'Ik wilde mijn ouders laten zien dat je ook keihard kunt werken om een goede danser te worden.'

Toch wilden zij dat hij weer ging studeren. Het werd Creative Business, maar nu pakte het goed uit. 'Een van mijn docenten gaf me de ruimte om veel met dans bezig te zijn, en ik kreeg een topsportrekening, waardoor er ook ruimte kwam voor dans.'

'Dansen is voor mij een levensstijl geworden, ik kan niet zonder beweging, het is wie ik ben. Je kunt er blij van worden, het kan ontledend werken, de situatie bepaalt welk gevoel het bij me oproept. Het is ook een manier om alles los te laten, om helemaal in het moment te zijn. Alleen de vrijheid van beweging en creatief daarmee bezig zijn telt nog.'

Redo's leven kwam toen in een stroomversnelling. Vanaf 2009

Redo is naast danser en presentator ook spreker, over onder meer doorzettingsvermogen en doelen stellen.

trad hij af en toe op in het buitenland en in 2010 werd hij onderdeel van *breaking crew* ILL-Abilities, bestaande uit de beste dansers ter wereld, allemaal met een fysieke beperking. De leider van ILL-Abilities was al professioneel spreker en zette Redo spontaan bij hem op het podium om een groot publiek toe te spreken tijdens een event in Canada. Het was het begin van een nieuwe carrière, want over doorzettingsvermogen en doelen stellen kan Redo wel wat vertellen. Ook presenteren ligt hem goed. In de video's voor de Nederlandse Dansdagen gaf hij een kijkje achter de schermen bij verschillende dansgezelschappen. 'Voor een klein landje hebben wij veel dans van wereldklasse. Niet alleen het niveau is hoog, we hebben ook een heel divers dansveld met verschillende vormen', vertelt Redo. Zijn presentatietalent viel ook de NTR op, waarvoor hij nu het tv-programma *Project Dans* presenteert. 'We gaan daarin op zoek naar de beste allround danser van Nederland. Je volgt de deelnemers in hun ontwikkeling, ze worden uitgedaagd om allerlei dansstijlen en biedt het mogelijkheids voor dansers op het gebied van sponsoren, subsidies en ondersteuning van gemeenten.'

Olympische sport
Toen Redo als presentator gevraagd werd, besprak hij het al dan niet benoemen van zijn fysieke beperkingen. 'Ik vroeg: is het nodig, voegt het iets toe aan mij als presentator? Het antwoord was nee. Dus het komt niet aan bod.' Het zegt veel over Redo, net als zijn visie op het feit dat breakdance sinds kort een olympische sport

is. Vanuit de community klinkt er kritiek, men is bang dat het breakdance commercialiseert. Redo ziet dat anders: 'Ik denk dat de olympische sport prima kan leven naast breakdance als dansvorm. Ook creëert het een meerwaarde en biedt het mogelijkheden voor dansers op het gebied van sponsoren, subsidies en ondersteuning van gemeenten.'

'Valt er nog iets te wensen? Jazeker, ik voel dat ik nog niet aan de top van mijn kunnen zit. Ik wil zeker ook niet comfortabel worden. Breakdance is je eigen zoektocht, en die houdt nooit op.' Plannen heeft hij genoeg. 'Ik wil mensen blijven ontmoeten die eenzelfde drive hebben. Toffe dingen laten ontstaan, kruisbestuivingen, en mooie dingen blijven maken: theater, presenteren, samenwerken, of wat het dan ook is.'

'Dansen is voor mij een levensstijl geworden, ik kan niet zonder beweging, het is wie ik ben'